

Afgelopen zondag 14 juni mocht weer de communie worden uitgereikt, zij het met beperkingen. Deken Ed Smeets van Venray merkte een groot verlangen naar de eucharistie. “De mensen hebben lang niet kunnen gaan. Maar het ging prima. Het was erg mooi.” zegt hij in een reactie op de website katholiekleven.nl van de Nederlandse Bisschoppenconferentie. Zijn collega-pastoor Marcel Dorssers van de Johannes XXIII-parochie in Berkel-Enschot reageert in hetzelfde artikel ook positief: “Mensen hebben er heel erg naar verlangd om de communie weer te mogen ontvangen.”

Sinds 1 juni worden in de Nederlandse kerken weer vieringen gehouden, zij het met beperkingen, waaronder een maximum aantal gelovigen van dertig. Met ingang van Sacramentszondag mag ook weer communie worden uitgereikt. Daarvoor zijn speciale schermen aangebracht en wordt een pincet gebruikt om de hostie op de hand

te leggen. Dat is allemaal nog erg wennen. Zo bedacht pastoor Dorssers onderweg naar de kerk de pincetten vergeten te zijn. “Het zit nog niet in de routine, maar gelukkig was ik nog op tijd.”

“Het was erg fijn om de communie weer uit te kunnen reiken. De mensen hebben daar erg naar verlangd.” In zijn preek legde hij het accent op Sacramentsdag. “Ik heb de mensen uitgenodigd heel bewust te communie te gaan.” Dat is ook gebeurd. “Je kon merken dat de mensen blij waren.”

Het verlangen naar de eucharistie was ook voor deken Ed Smeets merkbaar. “We hadden zondag zelfs een eerste communicant. We hebben de kinderen die zich voorbereid hadden vrijgelaten om het uit te stellen tot september of het bij een eerdere gelegenheid te doen. Dus heeft Raf zondag zijn eerste communie gedaan. Hij wilde dat erg graag.” Daar kwam bij dat zijn moeder op de Intensive Care werkt, waar de inmiddels de gewone routine weer is opgepakt. “Dan maar beter nu, want je weet niet hoe het in september zal zijn”, aldus Smeets.

Omdat het aantal kerkgangers in Venray vrij hoog ligt, is het aantal vieringen gezien het beperkte maximum verhoogd. Door-de-weeks was er dagelijks een mis vanwege de zusters die er wonen. “We hebben de deur niet op slot gedaan. Alles is op een verantwoorde manier gegaan. Je kunt merken dat de mensen voorzichtig zijn. We hebben veel gedaan via de media met livestream en filmpjes. Ook hebben we veel gebeld en, met gepaste afstand, toch ook mensen bezocht als ze dat graag wilden.”

Voor pastoor Dorssers is het een hele vreemde situatie omdat hij per 1 mei in Berkel-Enschot werkt. Hij heeft door de omstandigheden nog geen gelegenheid gehad om kennis te maken met de parochianen. “Je ziet maar een paar gezichten en koffiedrinken na de mis is er ook niet bij. Voor je gevoel klopt het allemaal niet. Ik zing graag, maar ik mag alleen het gloria en het credo inzetten. Het is allemaal erg wennen, maar tegelijk zijn het ook stappen naar verdere normalisatie.” Zijn installatie is uitgesteld naar oktober. Dat geldt ook voor het officiële afscheid van zijn voorganger. Wat hij mooi vindt is dat gelovigen bij het reserveren elkaar de ruimte geven. “We moeten mensen teleurstellen, maar we proberen ze ook te helpen om te kijken of er in een van de andere kerken misschien nog plek is.”

Smeets merkte vooral bij jonge gezinnen een sterk “eucharistisch verlangen”. “De mensen hebben het kerkbezoek erg gemist. Tegelijkertijd is er veel begrip en nuchterheid.” Hij is ook niet bang dat de gewone kerkgangers niet terug zullen komen. “Maar drukker zal het ook niet worden.”

[Bekijk uitgebreide fotoreportage op katholiekleven.nl](#)

(c) Foto's: Ramon Mangold